

szkodowanie stałe czy jednorazowe może być przyznane tylko niezawodowym członkom zarządu (gminnego i miejskiego) jedynie pod warunkiem, że osoby te wskutek udziału w pracach zarządu ponoszą znaczny uszczerbek w swoim zawodzie, jak na to wyraźnie wskazuje art. 53 ust. (3) nowej ustawy. Przełożony gminy, pobierając stałe uposażenie, nie ma prawa do pobierania diet i jakiegokolwiek odszkodowania. Poza tem przyznanie diet względnie odszkodowania nie jest obowiązkiem gminy zależne być musi od jej środków finansowych przeznaczonych na ten cel w budżecie.

Powyższe zasady nowej ustawy samorządowej stanowić będą poważną zmianę w dotychczasowym stanie prawnym w szczególności w miastach, gdzie dotychczas wiceburmistrzowie (wiceprezydenci) i ławnicy sprawowali najczęściej kierownictwo względnie nadzór nad poszczególnymi działami zarządu i pobierali za to stałe wynagrodzenie z kasy miejskiej albo odszkodowanie, zryczałtowane i zależne wprawdzie często od rodzaju pracy i ilości czasu, poświęconego gminie, bez potrzeby jednak wykazywania jakiegokolwiek uszczerbku w zarobkach w swoim zawodzie.

Zmianie więc ulegają postanowienia, zawarte w § 5 i 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 grudnia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr 118, poz. 1073), a ponadto na obszarze województw centralnych art. 42 dekretu Naczelnika Państwa z dn. 4 lutego 1919 r. o samorz. miejskim (Dz. P. P. P. Nr 13, p. 140) na obszarze zaś województw wschodnich art. 40 rozporz. Kom. Gen. Z. W. z dn. 14 sierpnia 1919 o ustawie miejskiej (Dz. U. Z. C. W. Nr 12, p. 99).

Nowoutworzony stan prawny obowiązywać będzie z upływem 60 dni po dniu ogłoszenia ustawy samorządowej t. j. w przybliżeniu około połowy lipca 1933 r.

Zwracając na to uwagę, Ministerstwo prosi o wzięcie pod uwagę powyższych wyjaśnień przy zatwierdzaniu budżetów gmin wiejskich i miast.

Jeżeli budżet odnośnej gminy został już zatwierdzony, wynikające z powyższego stanu rzeczy zmiany muszą być przeprowadzone w drodze budżetu dodatkowego.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych podkreśla, że liberalniejsze stosowanie w okresie przejściowym przepisów nowej ustawy w wyjaśnionych powyżej sprawach może mieć wyjątkowo miejsce jedynie w stosunku do zastępców przełożonego gminy w miastach wydzielonych z powiatowych związków samorządowych, gdy zajmowane w zarządzie miejskim stanowiska są głównem zajęciem tych osób, bowiem stanowiska takie będą w niedługim już czasie z mocy ustawy zaliczone do stanowisk zawodowych, oraz w stosunku do wiceburmistrzów i ławników w tych pojedynczych przypadkach, gdy odsunięcie jednych lub drugich od dotychczasowych stałych zajęć w magistracie pociągnąćby musiało za sobą bezwzględną konieczność powiększenia personelu biura zarządu miejskiego i podniosłoby kosztą administracji miejskiej. W każdym jednak razie w powyższych wyjątkowych przypadkach może być mowa ze stanowiska formalnego tylko o odszkodowaniu, nie zaś stałym wynagrodzeniu, a wysokość odszkodowania musi być traktowana indywidualnie, zależnie od ustawowych warunków.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zaznacza w końcu, że dotychczasowe uchwały rad miejskich w sprawie wynagrodzeń członków zarządów, sprzeczne z wyżej oświetlonymi w tym względzie zasadami ustawy samorządowej, będą nieważne z dniem wejścia w życie tej ustawy. Stąd więc interesowani członkowie zarządów w powyższym terminie utracą z mocy ustawy prawo do stałego wynagrodzenia ze strony gminy. Ponieważ stosunek powyższych osób do gminy w zakresie uposażenia nie jest oparty na umowie o pracę i nie stosuje się do nich postanowień rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 16 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 323), przeto osoby te nie mają w szczególności praw do jakiegokolwiek odszkodowania ze strony gminy wskutek zmiany ich wynagrodzeń.

Zbikowski

Dyrektor Departamentu